

цията, да следи за реда и законността на избора. Иванов остана при ротата. Скоро, обаче, последният беше повикан да отиде в полицията. Любавски му каза да се намира при него и да превежда на Български това което ще говори на селяните. Но щом младият офицер започна да говори, няколко силни ръце го зграбчиха и безцеремонно изтикаха из двора на полицията. „Нещем българин да ни говори“ — викаше тълпата. Любавски говореше по руски; те слушаха, но нищо не разбираха.

Околийският началник, чиновници, учители и граждани се явиха на изборното място. Като ги забележиха селяните, започнаха заканително да отправят против тях оскърбителни думи.

Защото всеки облечен не с дрехи на селянин считах враг на руския цар и на неговите „капитани.“ За да започне да се лее човешка кръв, да се разбиват къщи, машини и да се запали града, досгатжчо беше некой да извика: бийте, премахнете тези врагове на руския цар и неговите „капитани.“ — либералите. Ако това нестана, трябва да се благодари на такта и енергията на Любавски. Той постоянно биваше между селяните, на които подробно обясняваше за положението и уверяваше, че руският цар не е сърдит на българите, че той обича България, че нема да повика назад своите „капитани“ и че нема да позволи на турците да нахлуят в България. След като една тълпа го изслушаше, окръжаваше го друга, на която говореше същото, сетне третя, четвърта. Некои отиваха на страна и се съвещаваха; други на групи отиваха да търсят познати граждани за да изслушат съвети. Но почти всички граждани, изплашени от настроението на селяните, беха се изпокрили по тавани, зимници, плевници, а некои с домочадието си беха излезли вжч от града и се беха скрили по лозята.

В града имаше ученически пансион. Пред вратите на пансиона се намираха околийския началник и учители. Тълпа от селяни окръжи казаните лица и поиска да им обяснят положението. Изслуша, че трябва да изберат шест души депутати. Един от тълпата извика:

„Чухте ли? Нещат руският цар, а искат депутати. Дръжте ги бе.“

Околийският началник и учителите избегаха в пансиона и затвориха вратата. Тълпата насили, строши вратата и влезе в пансиона. Но преследваните избегаха през прозорците и се скриха. Пострадаха ученическите кревати, които селяните разнебитиха.

А в двора на полицията около Любавски беше се образувала голема тълпа и постоянно се увеличаваше. Тя беше